

som Regel ikke længere kunne ske, idet vedkommende Barn i Mellemtiden vilde være eller snart efter vilde fylde sit 13de Aar, og altsaa være ude over den skolepligtige Alder.

Ved Skoleloven af 24. Marts 1899 blev Tidspunktet for Undervisningspligtens Ophør flyttet fra det fyldte 13de Aar til det fyldte 14de Aar, og man har derfor nu ment, at man vilde have en tilstrækkelig Garanti imod Forsøg paa at omgaa Lovgivningens Bestemmelse om Undervisningspligtens Ophør, naar man begrænser Skolekommissionens Beføjelse til at nægte Samtykke til Udskrivning til de Børn, der er vedblevne at søge den offentlige Skole indtil det fyldte 13de Aar.

Hensigten med denne Lovbestemmelse

er da fremdeles den at sætte Skolekommissionerne i Stand til at afværge Udskrivning af Skolen i Tilfælde, hvor Udskrivningen enten synes beregnet paa at undrage vedkommende Barn al Undervisning eller i Tilfælde, hvor den Undervisning, der vil blive sat i Stedet, dog maa anses for utilstrækkelig og mangelfuld. Da det imidlertid her drejer sig om Afgørelser af ret indgribende Betydning, maa man finde det rettest, at Skolekommissionernes Skøn over de nævnte Forhold ikke bliver det endelig afgørende, men at der aabnes Forældre og Værger Adgang til at forlange Skolekommissionens Nægtelse af sit Samtykke til Udskrivning indanket for Undervisningsministeren.